

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 37441

гр. София, 29.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
закрито заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

като разгледа дело номер **11667** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 144 от АПК във връзка с чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Образувано е по молба на „Лейк Вю Резиденшъл Парк“ ЕООД, чрез процесуалния му представител, за изменение на Решение № 33660 от 28.08.2026 г., постановено по адм. дело № 11667/2024 г. по описа на Административен съд София-град, III отделение, 3 състав, в частта за разноските.

В молбата се твърди, че неправилно не е присъдено заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 27 600 лв., въпреки представените по делото доказателства за извършеното плащане. Сочи се, че направеното от ответника възражение за прекомерност е неоснователно. Искането се решило да бъде изменено, като на жалбоподателя бъде присъдена допълнително сумата от 14 111,65 евро, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 33660 от 28.08.2026 г., постановено по адм. дело № 11667/2024 г., съдът е уважил изцяло жалбата на „Лейк Вю Резиденшъл Парк“ ЕООД и е отменил оспорения ревизионен акт, потвърден с решение на кмета на Столична община. С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя са присъдени доказаните по делото съдебно-деловодни разноски в размер на 1188,16 евро.

По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение съдът е приел, че по делото е представен договор за правна защита и съдействие на л. 588, в който е посочено възнаграждение в размер на 27 600 лв., но от представените доказателства не се установява извършено плащане на договорения адвокатски хонорар, поради което сумата не е включена в присъдените разноски, а направеното от ответника възражение за прекомерност не е разгледано по същество.

От представените по делото е видно, че на л. 881 е представен списък на разноските по чл. 80 ГПК. На л. 882 е приложена фактура № [ЕГН]/01.02.2025 г., издадена от Адвокатско дружество

„П., Н.“ на „Лейк Вю Резиденшъл Парк“ ЕООД, с предмет хонорар за жалба и процесуално представителство по адм. дело № 11667/2024 г., на стойност 23 000 лв. без ДДС и 27 600 лв. с включен ДДС, с посочен начин на плащане по банков път. На л. 883 е представено платежно нареждане от 26.02.2025 г. за сумата 27 600 лв., с наредител „Лейк Вю Резиденшъл Парк“ ЕООД и получател Адвокатско дружество „П., Н.“, като в основанието за превода е посочена фактура № [ЕГН]/01.02.2025 г.

В проведеното открито съдебно заседание на 02.07.2026 г. (л.884 и сл.) процесуалният представител на ответника е заявил, че оспорва адвокатския хонорар като изключително прекомерен. Други доводи относно прекомерността на възнаграждението не са изложени, като такива не се съдържат и в представените писмени бележки.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Молбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Искането за присъждане на разноски е своевременно заявено до приключване на устните състезания, като е представен и списък по чл. 80 ГПК.

С постановеното решение съдът се е произнесъл по претенцията за адвокатско възнаграждение, като е отказал присъждането му поради приета липса на доказателства за извършено плащане. Поради това настоящото искане е за изменение, а не за допълване на решението в частта за разноските.

Съдът следва да посочи, че нормата на чл. 176а АПК не намира приложение, тъй като съгласно § 40 от ПЗР на ЗИД на АПК, обн. ДВ, бр. 63/2025 г., неприключилите производства пред административния орган и пред съда до влизането в сила на закона се довършват по досегашния ред. Настоящото съдебно производство е образувано през 2024 г., поради което искането за изменение на решението в частта за разноските подлежи на разглеждане по реда на чл. 248 ГПК, субсидиарно приложим на основание чл. 144 АПК. В този смисъл е и Определение № 3136 от 19.03.2026 г. по адм. дело № 411/2026 г. на Върховния административен съд, петчленен състав.

Разгледана по същество, молбата е основателна.

Съгласно чл. 161, ал. 1 ДОПК на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата. В случая жалбата е уважена изцяло. Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението, като при плащане по банков път следва да бъдат представени доказателства за извършеното плащане. В конкретния случай такива доказателства са представени своевременно по делото. От Фактура № [ЕГН]/01.02.2025 г. се установява основанието и размера на адвокатското възнаграждение, а платежното нареждане от 26.02.2025 г. удостоверява превода на сумата от 27 600 лв. от жалбоподателя по банковата сметка на адвокатското дружество, като посоченото основание съответства на издадената фактура. При съвкупната преценка на тези доказателства следва да се приеме, че договореното адвокатско възнаграждение е заплатено. Следователно направеният в решението извод, че липсват доказателства за неговото заплащане, не съответства на доказателствата по делото.

По отношение на направеното от ответника възражение за прекомерност съдът намира следното:

Съгласно чл. 161, ал. 2 ДОПК, в приложимата към приключване на устните състезания редакция, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част.

В случая процесуалният представител на ответника се е ограничил до заявлението, че оспорва адвокатския хонорар като „изключително прекомерен“. Не са изложени конкретни съображения относно действителната фактическа и правна сложност на делото, характера и обема на осъществената процесуална защита или други обстоятелства, обосноваващи твърдяната прекомерност. Възражението не е развито и в представените писмени бележки.

При тези обстоятелства направеното възражение има бланкетен характер и не представлява мотивирано възражение за прекомерност по смисъла на чл. 161, ал. 2 ДОПК. При липсата на надлежно мотивирано възражение съдът не разполага с правомощие служебно да извършва преценка за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. В този смисъл е и Решение № 2773 от 12.03.2026 г. по адм. дело № 1008/2026 г. на Върховния административен съд, Първо отделение.

Предвид изложеното, заплатеното адвокатско възнаграждение следва да бъде включено в подлежащите на възстановяване разноски.

С оглед заявления с молбата от 08.09.2026 г. размер Решение № 33660 от 28.08.2026 г. следва да бъде изменено в частта за разноските, като Столична община бъде осъдена да заплати на жалбоподателя допълнително сумата от 14 111,65 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 144 АПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ Решение № 33660 от 28.08.2026 г., постановено по адм. дело № 11667/2024 г. по описа на Административен съд София-град, III отделение, 3 състав, в частта за разноските, в следния смисъл:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Лейк Вю Резиденшъл Парк“ ЕООД допълнително сумата от 14 111,65 евро, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.